

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Octava. De Astrorum Numero, figura distantia, & magnitudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

II.
Quam
Astrologi
certo, & que
probabiliter
præoscere
possint.

Dico 2. Ea, que ad statum Cæli pertinent, ut Syderum, planetarumq; occasus, aspectus, aliaq; id genus, possunt Astrologi multo ante & certo præoscere & dicere: Morbos vero, frigora, tempestates, sterilitatem, pluvias, serenitatem, terræ motus aliaq; ejusmodi naturalia effecta, que ex corporum Cælestium influxu, magna ex parte eveniunt, admodum probabiliter, non tamen certo.

Probatur prima pars: Quia illa omnia pendent à Cælestium orbium motibus, eorum autem leges, cum certo & æquabili ordine fiant, comprehensas habere Astrologi possunt.

Probatur secunda pars: Quia perfectam habere possunt Astrologi vim & efficaciam astri, aut constellationis certæ, hujusque anni tempore dominationis, quare & diligenti observatione, que in hoc rerum genere eventura videantur, conjecturare.

Probatur tertia pars: Quod videlicet non omnia certo possint præoscere. Patet: Quia ad certo præoscenda, & prædicenda hujusmodi effecta, necesse est, omnium, non siderum tantum vim, & concursum, à quibus impediri hujusmodi eventa possunt, sed etiam inferioris Mundi naturam diversis terrarum sitibus innatam, cujusque Regionis temperiem & causas denique omnes proximas, que ad promovendum, vel impediendum Cæli concursum valere possunt, ad amissim explicata habere, quod difficillimum est, & nulli mortalium satis perspectum; quo fit, ut in his etiam naturalibus effectis incertum sæpè, & fallax sit judicium, & ex ipsis etiam Mathematicis aliqui fatentur, & experiri volenti manifestum esse potest. Unde Picus Mirandulanus lib. 2. & ex duodecim, quos scripsit contra Astrologos, ait se, propositis ante oculos Astrologorum decretis, & è diebus supra centum viginti, quos diligenti observatione notârât, non plures, quam sex aut septem tales, quales in ipsorum libris legerat, comprehendisse.

QUÆSTIO VIII.

De Astrorum Numero, Figura, Distantia & Magnitudine.

L
Stellæ aliæ
sunt fixæ aliæ
errantes.

Stellæ in duplici sunt differentia: Aliæ enim dicuntur fixæ, errorisque expertes & errantes, quia easdem inter se distantias, & positiones semper servant, suntque eæ, que sunt in Firmamento; Aliæ appellantur Planetæ, seu errantes, de quibus in sequenti Quæstione, non servantes inter se, & cum Stellis Firmamenti, easdem semper habitudines, sed nunc accedunt, nunc recedunt: De primis quærere, & de earum numero in-

vestigare, videtur omnino arrogantia, si non stultitia, cum hoc solus DEI opus sit, qui numerat multitudinem Stellarum, & omnium eorum nomina vocat. Psalm. 146. Attamen antiqui Astronomi, & Philosophi summâ curâ, & labore infudârunt, ut eas ad certum redigerent numerum; Unde eas in diversos ordines, & asterismos, distinxere, Beda ex aliis numerat Asterismos, seu constellationes 43. Germanicus Cæsar Arati Interpres 44. Vitruvius 45. Tycho 46. Martinus Capella 47. Ptolomæus & Alphonfus 48. Greinberg 50. Proculus 52. Baierus 60. Keplen & qualis RR. omnes 62. Causa tantæ diversitatis videtur esse, quòd aliqui aliquas omittant, vel duas reducant in unam, ut duas in plures partes dividant.

Hæ Constellationes aliæ repertiuntur in Zodiaco, aliæ extra, & hæc vel recedunt in Septentrionem, & appellantur Boreales, vel in meridiem, dicunturque Australes; In Zodiaco sunt 12. de quibus infra. Extra Zodiacum, Boreales sunt 23. scilicet Ursa minor, Ursa major, Draco, Cepheus, Bootes, Corona, Boreas, Hercules, Lyra, Cygnus, Cassiopeja, Perseus, Antares, Serpentarius, Serpens, Sagitta, Aquila, Anthinow, Delphinus, Equiculus, Pelus, Pegasus, Andromeda, Triangulum Boreale, & Coma Berenicis. Australes sunt 27. quarum quinque priores sunt Antiquæ, reliquæ 12. novæ à RR. additæ nomina priorum sunt. Cete, Orion, Eridanus, Lepus, Canis major, Canis minor, Argonavis, Comatus, Lupus, Hydra, Crates, Corvus, Thuriolam, Corona Australis, Piscis Notius. Nomina posteriorum, Cyrus, Phoenix, Indus, Pars, Avis Indica, Musca Indica, Triangulum Australe, Camelion, Piscis volans, Druas, Douka, Navis & Hydrus. Hæ omnes Constellationes nomina sua desumpserunt de fabulis Poëtarum, quos ingenium eorum, ad fingendum pronom, effecit, vel etiam potentium hominum ambitio, qui sua nomina poni in Stellis ab adulatoribus studebant, ut non jam in ære, & marmoribus, sed in æterna materia inanissima gloriæ struerent monumenta. Unde Ursam minorem dicunt fuisse nutricem Jovis; majorem, Cælestiam Filiam Lycaonis Regis Arcadiæ, que à Jove adamata & violata, fuit à Junone in Ursam conversa, & à Jove in Cælo posita cum Boote, & dicitur curru majore Serpentem dicebant illum esse Draconem, quem Juno ad Viridarii custoditionem constituerat, ne Filiaë Athlantis poma colligerent, qui ab Hercule occisus à Junone fuit in Firmamento collocatus, jacet inter duas Ursas. Cepheus dicitur fuisse Rex Æthiopiæ, cujus Gener fuit Perseus, qui à Patre Jove obtinuit, ut in cælo collocaretur. Sic etiam Adrianus Anthinow appellavit Ganymedem suum, alius Mathematicus Comam Berenicis in astra retulit: Et his antiquiores aliæ de aliis finxerunt, & homicidas, adulteros in Cælis retule-

retulere; ut non immeritò SS. Patres ob-
 ciant eos purissimam Dei donum turpiorem
 fecisse, quàm quodcunquè lupanar. Cui ma-
 lo remedi studuit Julius Zellerus Juris-
 Consultus Augultanus, qui Anno 1600. Chri-
 stianorum edidit Cœlum, ubi mutatis anti-
 quorum nominibus omnes constellationes no-
 vis, piisque honoravit, ex urfa minore fecit
S. Michaelem, ex coma Berenicis, *Flagellum
 Christi*, ex Ariete *S. Petrum*, ex Perseo *S. Pau-
 lum*, ex Orione *Tunicam Domini inconfutibilem*,
 ex Leone *Sudarium Veronicæ*, ex Tauro *Cru-
 cem Teutonicam*, & ex aliis alia; sed antiqua
 nomina tantos jam egere radices, ut omnis
 ejus labor fuerit frustraneus. Has constel-
 lationes facile addidices, si adhibito globo ma-
 teriali, in quo descriptæ sunt, cum cœlesti,
 Serenâ nocte conferantur. In antiquis con-
 stellationibus numerantur Stellæ 1022. in no-
 vis aliqui numerant, 1225. alii 1392. alii
 1700. quas omnes distribuerunt in 6. magni-
 tudinum classes, quorum maximas appellant
 primæ magnitudinis, proximas minores sec-
 undæ magnitudinis, deinde tertiæ, quartæ,
 quintæ, & sextæ; primæ magnitudinis sunt
 nomina scilicet *Arturus*, *Lyra*, *Capellâ*, *oculum
 Tauri*, *cor Leonis*, *cauda Leonis*, *spica Virginis*, *os
 piscis Notii*, *cor Hydræ*, *cor Scorpii*, *pes sinister
 Orionis*, *Eridani extrema*, *Canis major*, *Cassiope-
 jæ*, *pes dexter Centauri*. Secundæ magnitudi-
 nis 45. Tertiæ 208. Quartæ 474. Quintæ
 212. Sextæ 49. Attamen contra Astronomos.

III. Dico I. Stellarum multitudinem, & Num-
 erum esse innumerabilem. Est conformis Sacrae
 Scripturæ, ex qua proinde probatur: Nam
 Gen. 12. dicit DEUS ad Abraham: *Sustice
 Cælum, & numera Stellas, si potes*: &c. 22. ad-
 dit: *Benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum,
 sicut Stellas Cæli, & velut arenam, quæ est in li-
 tore maris*. Jerem. 33. *Sicut numerari non pos-
 sunt stellæ, & metiri arena maris, sic multiplicabo
 semen David servi mei*; ergò.

Probatur etiam Authoritate D. Au-
 gustini lib. 16. Civit. cap. 23. *Quicumq; uni-
 versum Stellarum Numerum, & conscripisse, &
 comprehendisse jactantur, sicut Arabus, vel Endo-
 xus, vel si qui alii sunt, eos libri hujus (Genesis)
 condemnat auctoritas*. Unde non excessit li-
 mites veritatis Galilæus, qui dixit, eas esse
 plures, quàm 10000. & Ricciol. computat,
 nil esse incredibile, asserere, esse plures, quàm
 200000. Nam per tubum opticum à RR.
 plures diverso tempore fuere detectæ, quæ
 antiquis fuerunt incognitæ, unde Galilæus in
 nebulosa præsepium numeravit 36. in nebulo-
 sa Orionis 12. in ejus ense, & cingulo 80.
 & intra spatium ipsius ad latitudinem unius,
 vel alterius gradus, plus, quàm 500. in ple-
 jadis plures, quàm 40. ad Galaziam nil
 esse aliud, quàm innumerarum Stellarum
 congeriem.

IV. Dico 2. *Astra sunt figura Spherica*. Est
 etiam communis inter Authores.

Probatur de luna, quia, si ejus super-
 ficies secundum partem, quâ nobis obverti-
 tur, esset plana, tota simul illuminaretur,
 quotiescunquè à Sole radios exciperet, sed
 hoc est contra experientiam, ergò; Probatur
 minor, quia radios illos suscipit paulatim
 & successivè, prout à Sole magis recedit, er-
 gò, quandoquidem illuminatur circulariter,
 signum erit, quòd Luna sit rotunda: Sub-
 sumo, sed eadem est ratio de Stellis aliis, er-
 gò: Probatur subsumptum, quia illæ Stellæ
 æquè sunt præstantes, ergò si Luna est ro-
 tunda, erunt & ipsæ, cum figura hæc sit
 præstantissima. Confirmatur de Venere, &
 Mercurio, quia beneficio Telescopii seu Tu-
 bi optici deprehenduntur, quòd eodem mo-
 do illuminentur, sicut Luna.

Dico 3. *Æquè Stellarum fixarum à ter-
 ra distantia incerta est, ac Numerus*. Est etiam
 conformis ad Sacram Scripturam. Ex qua pro-
 inde

Probatur ex Ecclesiastici primo, ubi
 dicitur: *Altitudinem Cæli, & latitudinem ter-
 ræ, & profundum abyssi, quis dimensu est?* & 7.
Virtutem Cæli ipse conspiciat. Confirmatur ex
 Plinio lib. 2. cap. 1. ubi loquens de Stella-
 rum distantia dicit: *Furor est, mensuram ejus
 animo agnasse quosdam prodere ausos, communi-
 ter tamen tenetur, quòd Luna apogæa distet à
 Centro terræ leucis: 1047987. Luna perigæa
 leucis 89336. Sol perigæus distat à centro
 Terræ leucis 1891518. Apogæus autem leucis
 2089088. Stellæ Firmamenti leucis 2405230.*
 De magnitudine Stellarum æquè nil certi ita-
 tuti potest, excepto, quòd luna cognoscatur non
 tantum Sole minorem esse, sed etiam terrâ,
 quia tota interdum occultatur inter umbram
 terræ, quæ umbra cum in modum Coni à terra
 prodeat decrevit semper, quo magis ab ipsa
 terra longius diffunditur, ut patebit ex figuris
 dandis, quando agam de Eclypsibus. Astron-
 omi tamen dicunt, stellas firmamenti, quæ
 sunt primæ magnitudinis, esse 107. majores
 ipsâ terrâ, & quæ sunt minimæ, seu sextæ ma-
 gnitudinis, superare terræ globum 18. Solem
 verò continere magnitudinem terræ plus,
 quàm 166. & Lunam esse terrâ minorem 40.
 Lunæ autem circulus perigæus est Leucarum
 561541. apogæi 1313. 14110. Firmamenti
 ambitus, secundum majores circulos, puta se-
 cundum Æquatorem, est Leucarum 15118400.

QUÆSTIO IX.

De Luna.

Deberem hic agere de omnibus Plane-
 tis, in particulari, agam tamen solummodò de
 Luna, & paucula de Sole, maxime de Eclypsibus
 eorum, nam plura sunt Astronomica, & re
 valdè incertâ. Itaque

Multa & mira de natura Lunæ, compo-
 sitione & constitutione tractant Astronomi,
 præcipuè Extraticus Kircherus ex observationi-
 bus & certis experimentis ope tubi optici de-
 ductis, quare dignum est, aliquas observatio-
 nes istas nescientibus in medium deferre, &
 ejus naturam, structuram & conditionem ex-
 plicare.

Dddd a Dico

V. Stellarum di-
 stantia est
 nobis etiam
 incognita.

Magnitudo
 Stellarum ma-
 gis certis dico
 potest.